

at kjempe innad färend I kam saa
mitt sam I nu ere, derfor nu, da
I virkelig hore hinanden til, saa var altid
kjærlig og hru hinanden tro til Læstning;
hag fat paa Livet med freidigt Mod og
glem alt det Farbigangre. I samme Bønner
og Bødder stunde gjøre Eder lykkelige; da
er jeg vis paa, at I skulle blive det;
thi jeg er sikkert ikke den Eneste, der har
sendt sine brændende Bønner til Guds
for Eder Fremtid; og Han vil høre dem
saarpest I ogsaa forene Eder Bønner
med mine, ikke alene mine i denne Tid,
men altid, hele Livet igjennem.
Bene og jeg have under opheide sin smaa
Tapper, som I maa være saa smil at
lægge foran Eder Senge og beholde som
en liden Erindring om Eder Læste i
Bergen; dersom Eder Bødder ikke var
blevet bekræftet i saadan Fast, skulde de
blevet færdige til rette Tid, hvilket dem
nu var en Umulighed, især da vi i denne
Tid have temmelig meget at bestille, da

Det at tjener nokkes som at sendt hængslerne i alle de
og nu sendt, just med det skal og gjøres samspare lykkeligt som

skor er sengeliggende; men jeg haaber, I ville
bage vel imad dem om de agvaa kamme
hat farvent.

Du, Eduard, skulde egentlig haat nagle Linier
for Dig selv i anledning af Dagen, men
kan jeg vel paa Din Fødselsdag ønske Dig
naget bedre, end Lykke i Dit Agteskab?
nei det kan jeg visselig ikke og derfor faar Du
nær fornøiet med at faa dette Brev sammen
med Din Kane og saa vil jeg ønske eder
Begge et ret lyst og lykkeligt Aar, thi den
Enes Lykke afhænger jo ganske af den andens.

Kjære sticketarn, Du maa undskyldte at det
falder mig skamkeligt at tænke mig Dig som
Kane; men jeg nogetsinde skal faa se Dig
som saadan eller skal jeg altid bevare Ind-
trykket af den lille Hammandsergeant?
ja det med Kim Gud; men naar jeg nu tænker
paa Dig vil jeg kun tænke mig Dig som
Eduards Hustru og ikke som Sergeant, thi
de to Ting passer ikke sammen, ikke sandt?
Gud velsigne Dig, Nina, og skynde de gode For-
sætter, som jeg ved, Du har; tank engang med
med Fjærlighed paa mig, saa er Du smil.
Naar I skrive maa I lade os faa høre om

den vigtigste Dag i Eders Liv, skrive maa lade os høre om
om Dødsdagen; I kan dog ikke at det er en alvorlig
om Dødsdagen; I kan dog ikke at det er en alvorlig